

**TEJLOR
DŽENKINS RID**

**Malibu u
PLAMENU**

Prevela
Eli Gilić

■ Laguna ■

Naslov originala

Taylor Jenkins Reid

MALIBU RISING

Copyright © 2021 by Rabbit Reid, Inc.

All rights reserved.

Translation copyright © 2023 za srpsko izdanje, LAGUNA

Malibu u
PLAMENU

Malibu se zapali.

To je naprosto ono što Malibu povremeno radi.

Tornada pogađaju ravnice Srednjeg zapada. Poplave se podižu na američkom Jugu. Uragani besne uz Meksički zaliv.

A Kalifornija gori.

Zemlja je više puta gorela dok su je naseljavali Čumši petsto godina pre nove ere. Zapalila se u devetnaestom veku, kad su španski kolonizatori prisvojili tu oblast. Zapalila se četvrtog decembra 1903, na mestu gde su Frederik i Mej Rindž posedovali komad zemlje koji se danas zove Malibu. Plamen je zahvatio pedeset kilometara obale i progutao njihovu viktorijsku kuću na plaži.

Malibu je goreo 1917. i 1929, kad su filmske zvezde uveliko stigle. Zapalio se 1956. i 1958, kad su se skejtborderi i devojke koje vise na plaži sjatili na njegove obale. Planuo je 1970. i 1978, kad su se hipici nastanili u kanjonima.

Goreo je 1982, 1985, pa 1993, 1996, pa 2003, 2007. i 2018. I u međuvremenu.

Zato što mu je u prirodi da gori.

* * *

Na ulazu u Malibu danas stoji tabla na kojoj piše MALIBU, 44 KILOMETRA PRELEPIH PEJZAŽA. Dugačku, zbijenu gradsku opštinu – oblast koja gotovo pedeset kilometara dodiruje usku obalu – čine okean i planina, a preseca je magistralni put s dve trake koji se zove Magistrala pacifičke obale, ili MPO.

Zapadno od magistrale, dugačak niz plaža grli kristalno-plave talase Tihog okeana. Na mnogo mesta duž obale, pored magistrale su načičkane kuće, uske i visoke, nadmeću se za pogled. Obala je nazubljena i stenovita. Talasi su brzi i providni. Vazduh miriše na slanu vodu.

Istočno od magistrale stoje ogromne, kraške planine. Žalfija-zelene i boje umbre od pustinjskog grmlja i divljeg drveća, krhkog, niskog rastinja, vladaju linijom horizonta.

To je suva zemlja. Drvo za potpalu. Blagoslovljena i prokleta povetarcem.

Lokalni vetrovi Svete Ane šibaju planinama i dolinama od kopna prema obali. Vrući i jaki. Mit tvrdi da su ti vetrovi sluge haosa i rasula. Ali zapravo su sredstvo za širenje požara.

Majušna varnica u suvom pustinjskom šipražju može da naraste u oganj i pomahnita, plamteći jarkonarandžasto i crveno. Guta zemlju i izbacuje gust crn dim što prekriva nebo i zaklanja sunce kilometrima naokolo dok pepeo pada poput snega.

Staništa – šipražje i žbunje i drveće – i domovi – brvnare i kućerine i bungalovi, rančevi i vinogradi i farme – nestaju u dimu i ostavljaju sprženu zemlju za sobom.

Ali ta zemlja je ponovo mlada, spremna da rodi nešto novo. Pustošenje. I obnova, podizanje iz pepela. Priča o vatri.

Vatra u Malibuu 1983. nije planula u suvim brdima, već na obali.

Počela je u Klifsajd drajvu broj 28150 u subotu, dvadeset sedmog avgusta – u kući Nine Rive – za vreme najozloglašenije žurke u istoriji Los Anđelesa.

Godišnja zabava izmakla je kontroli negde oko ponoći.
Do sedam ujutru obala Malibua bila je obavijena plamenom.
Jer, baš kao što je u prirodi Malibua da gori, tako je u prirodi
izvesne osobe da zapali vatru i ode.

Subota, 27. avgust 1983.

Prvi deo

Od sedam ujutru do sedam uveče

7.00

Nina Riva se probudila, ali nije otvorila oči.

Svest se polako probijala do nje, kao da je nežno uvodi u jutro. Nina je ležala na krevetu i sanjala o surferskoj dasci pod grudima u vodi pre nego što se prisetila stvarnosti – da će se za samo dvanaest sati na stotine ljudi stušiti do njene kuće. Kad je to shvatila, ponovo joj je sinulo da će svako ko dođe večeras znati za poniženje koje ju je snašlo.

Rastužila se zbog toga iako još nije provirila kroz zavese trepavica.

Da je Nina pažljivo oslušnula, čula bi – jedva – obrušavanje talasa ispod litice.

Uvek je zamišljala da će kupiti kuću nalik onoj u kojoj je odrasla s braćom i sestrom na Old Malibu roudu. Oronulu sojenicu nad vodom ispod magistrale. Bile su joj drage uspomene na prskanje vode po prozorima, polutrulo drvo i zarđali metal koji podupiru tlo pod njenim nogama. Želela je da stoji na svom tremu i gleda nadole u plimu, sluša glasno obrušavanje talasa ispod sebe.

Međutim, Brandon je hteo da živi na litici.

Tako da im je kupio ovu kućerinu od stakla i betona u brdskoj enklavi Point djuma, petnaest metara iznad obale, sa strmim spustom niz stene i stepenicama do talasa što se lome.

Nina je načuljila uši ne bi li čula valove, ali nije otvorila oči. Zašto bi? Nije imala šta da vidi.

Brandon nije bio u njenom krevetu. Nije bio ni u kući. Brandon čak nije bio u Malibuu. On je u hotelu *Beverli hills* s ružičastom fasadom i zelenim palmama. Pošto je rano, verovatno u snu grli Keri Soto. Kad se probudi, verovatno će podići šapurdu s njene šake i skloniti joj kosu u stranu kako bi je poljubio u vrat. I onda će zajedno početi da se pakuju za Otvoreno prvenstvo Amerike.

Uh.

Nina nije mrzela Keri Soto zato što joj je preotela muža jer se muževi ne mogu ukrasti. Keri Soto nije kradljivica; Brandon Randal je izdajnik.

On je jedini razlog što se Nina Riva nalazi na naslovnici časopisa *I sad ovo* od dvadeset drugog avgusta ispod naslova NININA PATNJA: KAKO JE OSTAVLJENA POLOVINA AMERIČKOG ZLATNOG PARA.

Čitav članak posvećen je tome kako ju je muž, profesionalni teniser, javno ostavio zbog ljubavnice, profesionalne teniserke.

Fotografija na naslovnici je dovoljno lepa. Iskopali su fotku sa snimanja reklame za kupaće kostime na Maldivima ranije te godine. Nosila je visoko izrezan bikini boje fuksije. Tamnosmeđe oči i guste obrve uokvirila joj je duga smeđa kosa, posvetlela od sunca, vlažna i blago talasasta. Naravno, moraju se pomenuti i Ninine poznate usne. Puna donja usna ispod nešto tanje gornje – Riva usne, kako su prozване kad je njen otac Mik postao poznat po njima.

Na originalnoj fotografiji Nina je držala surfersku dasku, model potiskivač, žuto-belu, firme *Taun and kantri*, dugačku metar i osamdeset osam. Skratili su dasku na naslovnici. Ali Nina je dosad navikla na to.

Između korica se nalazila fotografija Nine na parkiralištu prodavnice *Ralfs* napravljena pre tri nedelje. Nosila je beli bikini ispod cvetne letnje haljine. Pušila je virdžinija slims i nosila pakovanje od šest piva. Ako se bolje pogleda, vidi se da je plakala.

Pored te slike su stavili fotku njenog oca iz sredine šezdesetih. Visok, crn i prikladno lep u kupaćim gaćama, havajskoj košulji i sandalama, pušio je marlboro i držao kesu s namirnicama ispred marketa *Trankas*. Preko fotografija je stajao naslov IVER NE PADA DALEKO OD KLADE.

Na naslovnici su je predstavili kao ostavljenu ženu poznatog muškarca, a kao ćerku poznatog oca među koricama. Vilica bi joj se stegla kad god bi pomislila na to.

Nina je konačno otvorila oči i pogledala tavanicu. Ustala je s kreveta, naga ako se izuzme donji deo bikinija. Sišla je betonskim stepenicama, ušla u popločanu kuhinju, otvorila klizna staklena vrata što gledaju na zadnje dvorište i izašla na trem.

Udahnula je slan vazduh.

Jutro još nije postalo vruće; povetarac što se prikrada svim primorskim gradovima duvao je s okeana. Nina je osećala vetar na ramenima dok je išla po savršeno pokošenoj travi i osećala krute vlati između nožnih prstiju. Hodala je sve do ivice litice.

Pogledala je horizont. Okean je bio plav poput mastila. Sunce je zauzelo položaj na nebu pre približno sat vremena. Galebovi su piskavo kričali dok su ponirali i podizali se nad vodom.

Nina je videla da su talasi dobri, providni brežuljci kretali su se prema Litl djumu. Gledala je kako nailaze površinski talasi, videla da ih niko ne jaše. To je delovalo kao tragedija. Ti talasi koji sami stižu do obale, bez ikoga da ih prisvoji.

Ona će ih prisvojiti.

Pustiće da je okean izleći, kao što je uvek radila.

Jeste da je u kući koju nikad ne bi izabrala. Jeste da ju je ostavio muškarac za koga se čak i ne seća zašto se udala. Ali Pacifik je njen okean. Malibu je njen dom.

Brandon nikad nije shvatio da lepota življenja u Malibuu nema veze s raskoši, već s netaknutom prirodom.

Malibu Nininog detinjstva bio je pre ruralan nego urban. Zemljane staze i skromni kućerci ispresecali su talasasta brda.

Nina je kod svog rodnog mesta volela što mravi nalaze put u kuhinjske kredence, a pelikani se ponekad poseru na sims trema. Hrpe konjske balege stoje pored neasfaltiranih puteva, ostavile su ih komšije koje jašu do pijace.

Celog života je živela na tom nevelikom delu obale i znala da ne može sprečiti promene. Videla je kako se skromni rančevi povlače pred naseljima srednjeg staleža. A sad se Malibu pretvara u zemlju prevelikih vila na plaži. Ali pored tako lepih pejzaža, bilo je samo pitanje vremena kad će se truli bogataši doseliti.

Jedino pravo iznenađenje je što se Nina udala za jednog od njih. I sad joj, bar tako deluje, ovaj deo sveta pripada, sviđalo joj se to ili ne.

Za koji trenutak će se okrenuti i vratiti u kuću. Obući će kupaći, vratiti se ovamo pa se spustiti niz liticu da uzme dasku iz svoje šupe na pesku.

Ali u tom času Nina je razmišljala samo o večerašnjoj žurci i kako će morati da se suoči sa svim tim ljudima koji znaju da ju je muž ostavio. Nije se pomerila. Nije bila spremna da se okrene.

Umesto toga, Nina Riva je stajala na ivici litice koju nikad nije želela i gledala vodu, želeći da joj je bliža. I, prvi put u svom tihom životu, vrisnula je u vetar.

„Ostani tu.“ Džej Riva je iskočio iz svog džipa CJ-8, preskočio kapiju visoku metar i po, spustio se pošljunčanim prilazom i pokucao na vrata starije sestre.

Ništa se nije desilo.

„Nina!“, povikao je. „Jesi li budna?“

Brat i sestra neverovatno liče. Visok je i vitak kao ona, ali više mišićav nego tanak. Smeđih očiju, dugih trepavica i kratke, razbarušene smeđe kose, Džej je toliko lep da zbog toga uživa povlastice. U surferskim bermudama, izbledelej majici, s naočarima za sunce i japankama, izgledao je kao ono što i jeste: šampionski surfer.

Džej je ponovo pokucao, malo glasnije. I dalje nije bilo odgovora.

Bio je u iskušenju da lupa na vrata sve dok Nina ne ustane iz kreveta. Znao je da bi na kraju otvorila vrata. Međutim, sad nije trenutak da bude seronja prema Nini. Zato se okrenuo, spustio vežfererke na oči i vratio se do džipa.

„Samo nas dvoje danas“, rekao je.

„Trebalo bi da je probudimo“, kazala je Kit. „Volela bi da bude na ovim talasima.“

Mala Kit. Džej je upalio motor i započeo polukružno okretanje u tri manevra, pazeći da daske pozadi ostanu na mestu. „Ona gleda istu vremensku prognozu kao i mi“, odgovorio je. „Zna za površinske talase. Ume da se brine o sebi.“

Kit je razmislila o tome i pogledala kroz prozor. Tačnije: pogledala je tamo gde bi prozor bio kad bi ovaj džip imao vrata i prozore.

Ona je vitka, niska i izdržljiva, mišićava i preplanula. Ima dugačku smeđu kosu, posvetljenu limunovim sokom i suncem, pege na hrbatu nosa i gornjem delu obraza, zelene oči i pune usne. Izgleda kao sestrina minijatura, ali bez njene otmenosti i opuštenosti. Lepa, ali možda malo nezgrapna. Nezgrapna, ali možda lepa.

„Bojim se da je depresivna“, progovorila je konačno. „Mora da izađe iz kuće.“

„Nije *depresivna*“, odvratio je Džej, stigavši do ukrštanja sporednog puta s magistralnim. Pogledao je levo pa desno kako bi procenio vreme za uključenje. „Samo je dobila korpu.“

Kit je zakolotala očima.

„Kad smo Ešli i ja raskinuli...“, nastavio je Džej. Sad su jurili magistralom na sever. Podnožje planina bilo im je zdesna, beskrajni plavi okean sleva a vetar toliko glasan da je morao da viče. „To me je potreslo, ali preboleo sam. Kao što će i Nina ubrzo. Tako je to s vezama.“

Džej kao da je zaboravio da ga je toliko pogodilo što ga je Ešli ostavila da gotovo dve nedelje čak nije hteo da prizna da se to desilo. Ali Kit to nije htela da pomene kako ga ne bi podstakla da pomene *njen* ljubavni život. Dvadesetogodišnja Kit se još nije poljubila ni sa kim. I toga je bila svesna svakog dana, svakog trenutka, ponekad jače, ponekad slabije. Kad je reč o ljubavi, njen brat često razgovara s njom kao s detetom. Ona tad crveni – kako od sramote tako i od besa.

Usporio je jer su se približili semaforu koji je pokazivao crveno. „Samo kažem da joj je sad verovatno potrebna voda“, rekla je Kit.

„Biće ona dobro“, odgovorio je. Pošto nije bilo nikoga na ras-krsnici, nagazio je gas i prošao iako se svetlo još nije promenilo.

„Brandon mi se ionako nikad nije sviđao“, dodala je.

„Nije istina“, odvratio je Džej, pogledavši je krajičkom oka. U pravu je. Dopadao joj se. Mnogo. Svima je bio drag.

Kako je džip ubrzao, tako je vetar zaurlao pa nisu progovori- rili sve dok Džej nije skrenuo polukružno i parkirao pored puta u Kaunti lajnu, peščanom prostranstvu na krajnjoj severnoj tački Malibua gde surferi vise preko cele godine.

A sad će jugozapadni površinski talasi biti dovoljno šuplji da jure kroz njih kao kroz cevi. Možda i da se malo prave važni ako im je do toga.

Džej je osvojio prvo i treće mesto na dva američka prven- stva. Pojavio se na naslovnici *Surferskog mesečnika* tri puta za isto toliko godina. *O’Nil* mu je sponzor. *Rougstiks* mu je ponudio ugovor za kolekciju kratkih dasaka zvanih *Riva*. Bio je favorit za osvajanje prve trostruke krune kasnije te godine.

Džej je znao da je odličan. Ali znao je i da privlači pažnju delom i zbog svog oca. A ponekad mu je bilo teško da razluči granicu između ta dva razloga. Senka Mika Rive uspešno je proganjala svoju decu.

„Jesi li spremna da pokažemo ovim čudacima kako se sur- fuje?“, pitao je Džej.

Kit je klimnula glavom, lukavo se smeškajući. Njegova nad- menost ju je istovremeno ljutila i zabavljala. Jeste da ga neki smatraju najuzbudljivijim surferom u usponu na kopnu, ali njoj je samo stariji brat i njegove fore su joj dosadile.

„Da, hajdemo“, odgovorila je.

Čim su izašli iz džipa, ugledao ih je nizak mladić s nežnim licem i polusvučenim neoprenskim odelom oko kukova. Set Vitls. Kosa mu je bila vlažna i zalizana. Brisao je lice peškirom.

„Ćao, čoveče, pretpostavio sam da ću te zateći ovde ujutru“, rekao je Džēju dok je obilazio džip. „Sad su cevi strava.“

„Naravno, naravno“, odgovorio je Džej.

Set je godinu dana mlađi i u školi je išao u niži razred od njega. Sad, pošto su odrasli, kretali su se u istim krugovima i surfovali istim krestama. Džej je imao utisak da Set to doživljava kao pobjedu.

„Velika žurka večeras“, nastavio je Set. Iz glasa mu je izbijala jedva primetna trunka razmetanja i Kit je odmah shvatila kako time potvrđuje da je pozvan. Tad ju je pogledao i osmehnuo se kao da ju je tek sad primetio.

„Ćao“, pozdravio ju je.

„Ćao.“

„Da, čoveče, žurka“, rekao je Džej. „U Nininoj kući u Point djumu, kao i prošle godine.“

„Strava, strava“, promrmljao je Set, i dalje gledajući Kit.

Mladići su nastavili da pričaju, a Kit je izvukla daske i voškirala obe. Počela je da ih vuče prema vodi. Džej ju je stigao i oteo joj svoju dasku iz ruke.

„I, izgleda da će Set doći večeras“, rekao je.

„Prokljuvila sam“, odgovorila je, vezujući traku oko gležnja.

„On je... odmeravao te je“, dodao je Džej. Nikad nije video da neko odmerava Kit. Ninu, da, stalno. Ali ne Kit.

Džej se zagledao u mlađu sestru ne bi li je video tuđim očima. Je li postala privlačna? Bilo mu je mrsko da tako razmišlja o njoj.

„Pa šta“, promrmljala je.

„Dobar je momak, ali to je čudno“, nastavio je Džej. „Da mi tako merka mlađu sestru preda mnom.“

„Imam dvadeset godina, Džej.“

Namrštio se. „Svejedno.“

„Pa, pre bih umrla nego se žvalavila sa Setom Vitlsom“, rekla je Kit, ustala i podigla dasku. „Tako da se nemoj opterećivati time.“

Džej je pomislio da Set izgleda pristojno. I fin je. Stalno se zaljubljuje, izvodi devojke na večere i razna mesta. Kit bi mogla i gore da prođe nego da fura sa Setom Vitlsom. Ponekad mu nije bila jasna.

„Jesi li spreman?“ , pitala ga je.

Džej je klimnuo glavom. „Hajdemo.“

Otisnuli su se prema talasima kao što su radili bezbroj puta – ležeći na daskama i veslajući rukama, jedno pored drugog.

Šačica ljudi je već čekala u redu. Ali čim su videli da je Džej prošao pored talasa koji su se lomili, postalo je jasno da je poznat. Red se razmakao da mu napravi mesta.

Džej i Kit su odmah uzjahali krestu.

Had Riva, nizak za razliku od visokog brata i sestre, krupan dok su ostali vitki, izgoreo je više puta ovog leta dok su ostali imali bronzani ten i bio najpametniji među njima. Previše pametan da ne zna posledice onoga što je radio.

Nalazio se trinaest kilometara južno niz magistralu i oralno zadovoljavao Ešli, bivšu devojkicu svog brata, u kamperu parkiranom na nedozvoljenom mestu na plaži Zuma.

Međutim, on se ne bi tako izrazio. Za njega je to predstavljalo vođenje ljubavi. Naprosto je bilo previše osećanja u tom činu, u svakom dahu, da bi manje vredelo od ljubavi.

Had je obožavao jamicu na njenoj bradi i zeleno-zlatne oči i zlatno-zlatnu kosu. Voleo je što ne ume da izgovori *antropologija*, što uvek pita za Ninu i Kit i što joj je omiljeni film *Redov Bendžamin*.

Voleo je njen isturen zub koji se vidi samo kad se smeje. Kad god bi uhvatila Hada kako ga gleda, postidela bi se, pokrila usta dlanom i još više se smejala. I to je obožavao kod nje.

Ešli bi ga u takvim trenucima često udarila i rekla: „Prestani, podrišaš mi samopouzdanje“ iako bi joj oči i dalje sijale. I kad bi to radila, znao bi da i ona njega voli.

Često mu je govorila kako joj se sviđaju njegova široka ramena i duge trepavice. Sviđalo joj se što uvek vodi računa o porodici. Divila se njegovom talentu – tome što je kroz njegov objektiv svet uvek izgledao lepše od sveta ispred nje. Divila se što ulazi u jednako opasne vode kao i surferi, ali to radi plivajući ili balansirajući na džet-skiju dok drži ko zna koliko težak aparat da bi pod savršenim svetlom uhvatio Džeja u savršenom pokretu.

Ešli je mislila da je taj poduhvat mnogo teži od surfovanja. Na kraju krajeva, nije samo Džej dospeo na naslovnicu *Surferskog mesečnika* tri puta za isto toliko godina. I Had je to učinio. On je napravio sve poznate Džejove fotografije. Talas koji se lomi, daska što seče vodu, vodeni mlaz, horizont...

Jeste da je Džej jahao talase, ali zbog Hada je to izgledalo lepo. Ime Hadsona Rive nalazilo se u sva ta tri broja. Ešli je verovala da je Had potreban Džezu koliko i Džej Hadu.

Zbog toga je, kad bi gledala Hada Rivu, videla tihog muškarca kome ni pažnja ni pohvale nisu potrebne. Videla je muškarca čiji je rad govorio umesto njega. Videla je muškarca, a ne mladića.

I zbog toga se Had osećao muževnije nego ikad u životu.

Disanje joj je postajalo pliće kako je Had ubrzavao. Poznao je njeno telo, znao je šta mu je potrebno. Nije to radio prvi ni drugi ni deseti put.

Kad je završio, Ešli ga je povukla kako bi legao pored nje. Bilo je zagušljivo – zatvorili su sve prozore i vrata pre nego što su se uopšte poljubili iz straha da ih ne vide, ne čuju ili čak *osete*. Ešli je sela i odškrinula prozor pored kreveta kako bi povetarac ušao. Slan vazduh je presekao vlagu.

Čuli su porodice i tinejdžere na plaži, talase kako se valjaju na obalu, prodornu pištaljku spasioca s najbliže kule. Pristup plaži je zabranjen u većem delu Malibua, ali je Zuma – to široko prostranstvo sitnog peska i neprekinute obale duž magistrale – otvorena za sve. A ovakvim danima privlači porodice iz celog

Los Anđelesa kako bi pokušale da uglave još jedan dan vredan pamćenja u letnji raspust.

„Ćao“, rekla je Ešli tiho, stidljivo se smeškajući.

„Ćao“, odgovorio je očarani Had.

Uhvatio ju je za prste leve ruke i igrao se njima, preplicući ih sa svojim.

Mogao bi da se oženi njom. Znao je to. Nikad nije osećao ništa slično prema nekoj devojci. Činilo mu se da je to znao otako se rodio iako mu je bilo jasno da je tako nešto nemoguće.

Had je bio spreman da joj se potpuno posveti, da joj pruži sve što ima, sve što može da pruži. Venčanje njenih snova, onoliko dece koliko ona želi. Šta je toliko teško u obavezivanju jednoj ženi? Njemu je to izgledalo sasvim prirodno.

Imao je samo dvadeset tri godine, ali osećao je da spreman da postane muž, da ima porodicu, da gradi život s Ešli.

Samo mora pronaći način da to kaže Džeju.

„I... večeras“, počela je Ešli i sela da se obuče. Navukla je žuti donji deo bikinija i obukla belu majicu s plavo-zlatnim natpisom UCLA preko grudi.

„Čekaj“, rekao je Had i seo, umalo udarivši glavom u tavanicu. Bio je skinuo majicu i ostao u tamnoplavim somotskim bermudama. Imao je pesak na stopalima. Uvek je imao pesak na stopalima. Tako su odrasli – on, njegov brat i sestre. Pesak na stopalima i na podovima i u automobilima i u torbama i u odvodima tuša. „Skinu majicu. Molim te“, dodao je i nagnuo se da dohvati jedan foto-aparat.

Ešli je prevrnula očima iako su oboje znali da će pristati.

Spustio je okular i zagledao se pravo u nju. „Ti si umetničko delo.“

Ponovo je prevrnula očima. „To je tako otrcana izjava.“

Had se osmehnuo. „Znam, ali kunem se da je nikad nisam rekao nijednoj drugoj ženi na svetu.“ To je istina.

Ešli je prekrstila ruke preko grudi. Uхватила je donji rub majice i povukla ga preko glave. Dugačka kosa boje peska

rasula joj se po leđima i ramenima. Dok je sve to radila, Had je pritiskao okidač kako bi je uhvatio u svakoj fazi skidanja.

Znala je da će izgledati lepo kroz njegov objektiv. Dok je škljocao, sve se više opuštala i radovala što je on posmatra. Polako je spustila šake na donji deo bikinija pa odvezala trake koje ga drže. I u tri brza škljocaja, ostala je bez njega.

Had je zastao jedan neprimetan trenutak, zapanjen njenom spremnošću, njenom inicijativom da se pred njegovim aparatom ogoli više nego što je ikad tražio. Zatim je nastavio. Nije prestajao da škljoca. Sela je na krevet i prekrstila noge. A on se sve više približavao s aparatom.

„Nastavi da fotografišeš“, rekla je. „Slikaj sve dok ne završimo.“ Onda mu je povukla bermude i pustila da padnu pa naslonila usne na njega. A on je nastavio da škljoca sve dok nisu završili. Tad ga je pogledala i rekla: „Te slike su samo za tebe. Moraćeš sam da ih razviješ, važi? Ali imaćeš ih zauvek. Zato što te volim.“

„Važi“, odgovorio je i dalje piljeći u nju, zapanjen. Imala je toliko sjajnih osobina. Dovoljno samouverena da bude toliko ranjiva. Velikodušna, ali s uzdama u rukama. Uvek se osećao spokojno pored nje, čak i kad ga je oduševljavala.

Ešli je ustala, ponovo vezala donji deo bikinija i odlučno obukla majicu. „I, kao što sam rekla, u vezi s večerašnjom žurkom...“ Pogledala ga je da proceni kako će reagovati. „Mislim da ne bi trebalo da dođem.“

„Mislio sam da smo se dogovorili...“, počeo je Had, ali prekinula ga je.

„Tvoja porodica trenutno ima dovoljno nevolja.“ Obula je sandale. „Zar ne misliš tako?“

„Misliš na Ninu?“, pitao je, prateći je do vrata. „Biće ona dobro. Zar misliš da je to najteže što je Nina doživela?“

„U tome i jeste stvar“, rekla je Ešli i izašla iz kampera. Stala je na pesak, a sunce joj tuklo u oči. Had je bio korak iza nje. „Ne želim spektakl. Tvoja porodica...“

„Privlači mnogo pažnje?“, završio je umesto nje.

„Upravo tako. I ne želim da Nini napravim još jedan problem.“

Hada je od početka očarala Ešlina pažnja prema njegovoj sestri iako ju je videla samo nekoliko puta.

„Znam, ali... moramo da im kažemo“, rekao je i privukao je k sebi. Stavio joj je šake na ramena i gurnuo joj glavu ispod svoje. Poljubio joj je kosu. Mirisala je na kremu za sunčanje – tobožnji kokos i banane. „Moramo da kažemo Džeju“, pojasnio je.

„Znam“, odgovorila je Ešli. Naslonila mu je glavu na grudi. „Samo ne želim da budem takva devojka.“

„Kakva devojka?“

„Kučka. Ona devojka koja zavadi dva brata.“

„Hej“, usprotivi se Had. „Sâm sam kriv što sam se zaljubio u tebe. Nisi ti. I to je najbolje što sam ikad uradio.“

Sudbina se ponekad spotakne. Had je došao do tog zaključka. Tako je nalazio smisao u mnogim stvarima koje su mu se dešavale u životu. Kakva god ruka da ga navodi – koja navodi sve ljude – prema određenoj budućnosti... mora ponekad da pogreši.

Ponekad pogrešan brat prvi upozna devojku. Ne mora da bude ništa zamršenije od toga. Had i Ešli... oni samo ispravljaju sudbinu.

„Čak nema smisla što sam uopšte bila sa Džejom“, rekla je i odvojila se od njega. Samo su im šake ostale isprepletene.

„To sam pomislio kad sam te prvi put video“, kazao je Had. „Pomislio sam: *Ova devojka ne ide uz Džeja.*“

„Jesi li mislio da mi je mesto uz tebe?“

Odmahnuo je glavom. „Ne, bila si predobra za mene.“

„Pa, bar si nešto prokljuvio.“

Ešli se ovog puta odmakla i ukopala pete u pesak, tako da ju je samo Hadov stisak sprečavao da padne. Pustio ju je da načas visi i onda je ponovo privukao k sebi.

„Trebalo bi da dođeš večeras“, ponovio je. „I reći ćemo Džeju i sve će biti u redu.“

Prećutno su se dogovorili da će ono što će „reći Džeju“ biti laž. Poluistina.

Kazaće mu da su se smuvali. Neće mu reći da su prvi put spavali jedne noći pre šest meseci kad su se sreli na Venecijanskoj promenadi. Dok su Ešli i Džej i dalje furali.

Ešli je nosila teksas jaknu preko koralne haljine koja je lepršala na povetarcu. Had je bio u belom šortsu, plavoj košulji kratkih rukava i starim brodaricama.

Oboje su bili s društvom kad su prošli jedno pored drugog ispred suvenirnice s jeftinim naočarima za sunce i majicama s otrcanim frazama.

Zaustavili su se da se jave jedno drugome pa rekli prijateljima da će ih stići za minut. Ali taj „trenutak“ se mnogo odužio, a onda su oboje shvatili da se neće pridružiti društvu.

Nastavili su da pričaju i polako pošli bulevarom, ulazeći u prodavnice i kafiće. Had je probao ružičasti kaubojski šešir, a Ešli se smejala. Ešli je šaljivo uzela laso Čudesne Žene i pravila se da maše njim. Po njenom osmehu mu je bilo jasno da noć prerasta u nešto što nijedno nije planiralo.

Satima kasnije, posle previše pića, ugurali su se kabinu u toaletu bara zvanog *Ludi psi*. Ešli mu je šapnula na uvo: „Oduvek sam te želela. Uvek sam te želela umesto.“ *Uvek je njega želela umesto.*

Trenutak pošto je to izgovorila, Had ju je poljubio i zgrabio joj noge, povukao je sebi oko pasa i uza zid. Mirisala je na cvet kome nije znao ime. Kosa joj je bila nežna i meka pod njegovim prstima. Ni sa jednom devojkom mu nije bilo tako lepo kao s njom te noći.

Kad su završili, oboje su bili ushićeni, zadovoljeni i laki kao perce sve dok im se nakovanj griže savesti nije nastanio u stomaku.

Had je voleo da misli da je fin momak. A ipak... fin momak nikad ne bi spavao s bratovljevom devojkom.

Svakako ne više od jednom.

Međutim, to su uradili te noći pa još jedne. Pa večerali u restoranu četiri grada dalje uz obalu. Pa nekoliko puta razgovarali o tome kako bi tačno Ešli trebalo da raskine sa Džejom.

I onda je to uradila.

Pre pet meseci Ešli se pojavila u Hadovom kamperu u jedanaest noću i rekla: „Raskinula sam s njim. I mislim da bi trebalo da znaš da te volim.“

Had ju je uvukao u kamper, objumio joj lice dlanovima i odgovorio: „I ja tebe volim. Voleo sam te otkako... Ne znam. Pa, pre nego što je trebalo.“

I sad su samo kupovali vreme, pokušavajući da stvore savršen trenutak kad će Džeju reći poluistinu. Poluistinu među polubračom iako Džej i Had nikad nisu sebe doživljavali kao *polubraču*.

„Dođi na žurku“, rekao joj je. „Spreman sam da kažem svima.“

„Nisam sigurna“, odgovorila je Ešli, stavila bele naočare za sunce i uzela ključeve. „Videćemo.“

8.00

Nina je bila u vodi. Teško je nalazila dugačke, spore talase koje je tražila, što dolaze s desne strane.

Nije došla da seče. Niti su jutros talasi bili za sečenje. Htela je samo da graciozno jaše na dugoj dasci i postrance se penje do kresti sve dok je talasi ne obore.

Bilo je mirno na plaži. U tome je lepota male, skrovite uvale koju s tri strane zaklanjaju litice visoke petnaest metara. Iako je ta plaža na papiru javna, sami oni koji imaju pristup privatnim stepenicama ili su spremni da hodaju stenovitom obalom i izlože se opasnosti da ih uhvati plima znaju kako da dođu do nje.

Ovog jutra Nina je delila uvalu s dve tinejdžerke koje su se sunčale u drečavim kupaćim kostimima. Jedna je čitala Džeki Kolins, druga Stivena Kinga.

Pošto je Nina bila sama u vodi, nije žurila, već je sedela na dasci tik ispod kreste. Dok je plutala, vetar joj je hladio mokru kožu a sunce peklo naga ramena. Noge su joj visile u vodi i već je osećala delić mira po koji je došla.

Pre sat vremena se užasavala žurke. Čak je sanjarila o otkazivanju. Ali nije to mogla da uradi Džeju, Hadu i Kit. Oni su se svake godine radovali toj žurci i mesecima kasnije pričali o njoj.

Sve je počelo ludom žurkom na kojoj se gomila surfera i skejtbordera iz grada okupila u kući Rivovih poslednje subote u avgustu i svi su pili točeno pivo iz bureta. Ali u međuvremenu je Ninina slava porasla i udala se za Brandona, tako da je privlačila još više pažnje.

Svaka sledeća žurka je privlačila sve više poznatih. Glumaca, pop zvezda, manekenki, pisaca, reditelja, čak i nekoliko olimpijaca. To malo okupljanje se nekako pretvorilo u zabavu na koju ideš da bi bio viđen. Samo da bi mogao da kažeš da si bio tamo *kad*.

Kad su se, 1979, Voren Rouds i Lisa Kraun skinuli goli u bazenu. Kad su se, 1981, supermodeli Alma Amador i Džordžina Korbin žvalavile pred svojim muževima. Kad su se, prošle godine, Bridžer Miler i Tjuzdi Hendriks upoznali i podelili džoint u Nininom zadnjem dvorištu. Verili su se dve nedelje kasnije, a onda ga je Tjuzdi ostavila pred oltarom u maju. Magazin *I sad ovo* objavio je članak pod naslovom ZAŠTO TJUZDI NIJE MOGLA DA PREĐE TAJ MOST S BRIDŽEROM.*

Nije bilo kraja pričama o tome šta se sve događalo na Rivinim žurkama, a Nina nije bila sigurna da su sve istinite.

Tobože je Luj Dejvis otkrio Aleksandru Kovington kad je plivala bez gornjeg dela kupaćeg u Nininom bazenu. Dao joj je ulogu prostitutke u *Skenjaj ih nežno* i ona sad, dve godine kasnije, ima Oskara.

Izgleda da se na žurci 1980. Dag Taker, novi direktor *Sanset studija*, odvalio od alkohola i govorio svima kako ima dokaz da je Siliya Sent Džejms lezbijka.

Je li Ninin komšija Rob Lou opevao celu *Jack & Diane* s drugim susedom, Emiliom Estevezom, u njenoj kuhinji prošle godine? Ljudi tvrde da jeste. Nina nije bila sigurna.

Ne bi uvek primetila sve što se dešavalo u njenoj kući. Ne bi videla sve koji dođu. Najviše ju je zanimalo da li se njena braća i sestra dobro provode. A njima je uvek bilo super.

* Engl.: *bridge* – most. (Prim. prev.)

Prošle godine su Džej i Had duvali travu sa svim članovima benda *Briz*. Kit je cele noći pričala s Vajolet Nort u Nininoj sobi, nedelju dana pre nego što je Vajoletin debi album dospeo na prvo mesto. Otad su Džej i Had dobijali karte za koncerte *Briza* kad god su hteli. A Kit je nedeljama pričala o tome kako je Vajolet kul.

Dakle, Nina je znala da ne može otkazati takvu žurku. Jeste da Rive nisu kao ostale porodice, pošto ih je samo četvoro, ali imaju svoje običaje. Uostalom, ne može se otkazati žurka za koju nema pozivnica. Ljudi će doći, htela ona to ili ne.

Čak je čula od svoje bliske prijateljice Tarin, koju je upoznala na snimanju za *Ilustrovani sport*, da Von Donovan namerava da dođe. A Nina je morala priznati da je on možda najbolji frajer koga je ikad videla na ekranu. I dalje je bila očarana njegovim osmehom dok skida naočare na parkiralištu tržnog centra u filmu *Divlja noć*.

Dok je gledala kako sa zapada nailazi površinski talas, zaključila je da žurka nije prokletstvo, nego blagoslov. To je upravo ono što joj je potrebno. Zaslužuje da se dobro provede. Zaslužuje da se raspojasa. Može da podeli bocu vina s Tarin. Može da očijuka. Može da igra.

Nina je gledala kako se prvi talas u nizu lomi tik do nje. Polako, ujednačeno, prelepo, odvajao se udesno, baš kao što se nadala. Kad je naišao sledeći, veslala je s njim, uhvatila ritam plime ispod sebe i popela se.

Kretala se s vodom, razmišljajući kako da se oduži, kako da daje i uzima u jednakoj meri. Nije razmišljala o budućnosti ili prošlosti, već samo o sadašnjosti. *Kako da se zadržim, kako da ostanem ovde, kako da održim ravnotežu? Bolje. Duže. Lakše.*

Talas je ubrzao, a ona se još više pogurila. Talas je usporio, a ona je gonila dasku. Stekla je osećaj o okruženju, gipko plesala, pela se do grebena, kretala s lakoćom koja je nije usporavala. Zadržala se tamo, na ivici daske, balansirajući stopalima, ispruženih ruku radi ravnoteže.

Uprkos svemu, ta lepota ju je uvek spasavala.

1956.

Naše porodične istorije su jednostavne priče. One su mitovi koje stvaramo o ljudima koji su živeli pre nas kako bismo otkrili ko smo mi.

Priča o Džun i Miku Rivi delovala je kao tragedija Nini, njihovom najstarijem detetu. Džeju, njihovom prvom sinu, izgledala je kao komedija zabune. Bila je to priča o postanku za njihovog drugog sina Hada. Najmlađem članu porodice – Kit – činila se kao misterija. Samom Miku predstavljala je samo jedno poglavlje u memoarima.

Ali za Džun je to uvek bila romansa i zauvek je to ostala.

Mik Riva je prvi put video sedamnaestogodišnju Džun Kostas na obali Malibua. Bila je 1956, nekoliko godina pošto su *Bič boys* stigli, a samo nekoliko godina pre nego što će *Gidžet* pozvati horde tinejdžera u talase.

Tad je Malibu bio ruralna pecaroška varoš sa samo jednim saobraćajnim znakom. Obala je bila mirna i puzala je ka kopnu uskim vijugavim putevima kroz planine. Ali varoš je ulazila u pubertet. Surferi su navirali u kratkim kupaćim gaćama i s dugačkim daskama, bikiniji su ulazili u modu.

Džun je bila ćerka Tea i Kristine, bračnog para srednjeg staleža koji je živio na ranču s dve spavaće sobe u jednom od brojnih kanjona u toj oblasti. Trudili su se da održe restoran *Pacifička riba* tik do magistrale gde su prodavali pogačice s rakovima i pržene školjke. Jarkocrvena tabla s nazivom ispisanim kurzivom visila je visoko i terala one koji voze s istoka da skrenu pogled s vode i pojedu nešto prženo u dubokom ulju uz ledenu koka-kolu.

Teo je bio zadužen za fritezu, Kristina za kasu, a Džunin posao je bio da uveče i vikendom briše stolove i pere pod.

Pacifička riba bio je istovremeno Džunina dužnost i nasleđstvo. Kad njena majka isprazni mesto za kasom, očekivalo se da ga ćerka zauzme. Ali Džun je, čak i sa sedamnaest godina, mislila da joj je suđeno nešto krupnije.

Ozarila bi se u retkim prilikama kad bi neka starleta ili reditelj ušli u restoran. Prepoznala bi sve čim uđu na vrata jer je čitala tračerske rubrike kao sveto pismo, pošto je koristila očevo nežno srce kako bi ga nagovorila da joj svake nedelje kupi časopise *Poverljivo* i *U poverenju*. Dok je prala kečap sa stolova, zamišljala je da je na filmskoj premijeri u *Pantejdžisu*. Dok je metlom skupljala so i pesak s poda, pitala se kako li je odsedati u *Beverli hiltonu* i kupovati u *Robinsonu*. Džun se pitala u kakvom svetu zvezde žive. Samo nekoliko kilometara dalje, a ipak nedostižnom za nju jer ne može izbeći da služi pomfrit turistima.

Između smena je uspevala da ukrade pokoji srećan trenutak. Išunjala bi se noću ili spavala duže kad je mogla. A kad su joj roditelji bili na poslu, ali im još nije bila potrebna, prešla bi magistralu i raširila ćebe na pesku preko puta porodičnog restorana. Ponela bi knjigu i obukla najlepší kupaći kostim. Pržila bi blede telo na suncu, s naočarima na očima i pogledom na vodi. Radila je to svake subote i nedelje do pola jedanaest pre podne, dok je stvarnost ne vrati u *Pacifičku ribu*.

Jednog subotnjeg jutra leta 1956. Džun je uronila nožne prste u mokar pesak i čekala da voda oko njenih stopala postane

toplija pre nego što ugaca u okean. Surferi su bili na talasima, ribari niže niz obalu, tinejdžeri poput nje ležali su na čebadima i mazali kremu na ruke.

Tog jutra se osećala smelo te je obukla plavi karirani bikini bez bretela. Njeni roditelji nisu ni znali da ga ima. Videla ga je u izlogu kad je bila u Santa Moniki s drugaricama. Kupila ga je novcem koji je uštedela od napojnica i od prijateljice Marsi pozajmila tri dolara koliko joj je nedostajalo.

Znala je da bi je majka naterala da ga vrati ili, još gore, baci kad bi ga videla. Ali Džun je želela da se oseća lepo. Htela je da pošalje signal i vidi hoće li joj neko odgovoriti.

Džun je imala tamnosmeđu kosu ošišanu na paž, prčast nos i lepe usne slične slovu M. Krupne svetlosmeđe oči odavale su oduševljenje koje često prati nadu. Taj bikini je nosio obećanje.

Dok je stajala na obali tog jutra, osećala se kao da je maltene naga. Ponekad ju je malo grizla savest zbog toga koliko je volela svoje telo. Dopadalo joj se kako joj grudi ispunjavaju gornji deo bikinija, kako joj se struk sužava pa ponovo širi. Osećala se živo dok je stajala tako, delom otkrivena. Nagnula se i prošla rukama kroz hladnu vodu koja joj se podizala oko stopala.

Dvadesettrogodišnji i dalje nepoznati Mik Riva je plivao u talasima koji su se lomili u plićaku. Bio je s tri mladića s kojima se sprijateljio dok je visio u holivudskim klubovima. Već dve godine je živio u Los Anđelesu pošto je ostavio Bronks za sobom i pobegao na zapad u potrazi za slavom.

Pokušavao je da povrati ravnotežu dok je izlazio iz talasa kad mu se pogled zaustavio na devojci koja je sama stajala na obali. Dopalo mu se njeno telo. Svidelo mu se kako stoji tamo, stidljiva i bez društva. Osmehnulo joj se.

Džun je uzvratila osmehom. I tako je Mik ostavio drugare i pošao prema njoj. Kad je konačno stigao do nje, ledena kap vode spala je s njegove ruke na njenu. Njegova pažnja joj je polaskala i pre nego što je progovorio.